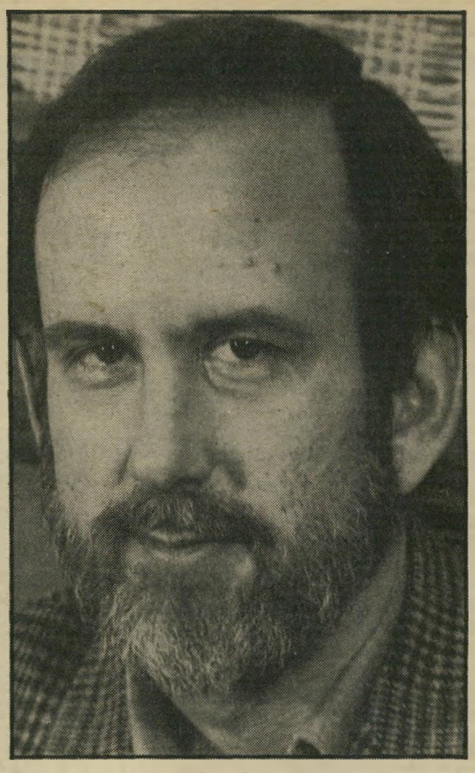

מייקל לדין:

„הפעם אני אהיה זה שישאל שאלות!"

כשנה אחרי שהתפוצצה פרשת הנשק האיראני, הוא שוב כאן – מייקל לדין, מי שנחשב לאבי החלק הישראלי בפרשה. לדין נחת בארץ, אחרי חודשים מתישים של עבודת ועדות־הסנאט השונות, כשמטרתו אחת ויחידה – לפגוש כמה שיותר אנשים המעורבים בפרשה, הפעם כמראיין. לדין כותב ספר על הפרשה.
פגשתי בו כמה שעות אחרי שהגיע ארצה.

● מה כבר ניתן לחדש כיום בפרשה הכל־כך מסורסמת ומדוברת?

לא ניתן לחדש בעיתונות היומית או השבועית, אך בספר אני יכול לתאר את הטיפוסים השונים, לאפיינם.

● הספר נמצא כבר בשלב של ביצוע?

כן, הוא ייצא בהוצאת מקמ'לן. כרגע אני נמצא בשלב התחקיר. לכן הגעתי לישראל — לפגוש את כל המעורבים בפרשה. הפעם

פרשת איראן

אני אהיה זה שישאל את השאלות. אחרי ששאלו אותי כל־כך הרבה שאלות, יש לי כבר ניסיון...

● במי בכוונתך לפגוש כאן?

ביקשתי לפגוש בשימעון פרס, וכבר נעניתי בחיוב. אבקש להיפגש עם יצחק רבין.

● עם יצחק שמיר?

אינני חושב. אולי בעצם כן. נפגשתי עם יעקב נימרודי ואל שווימר. אני מתכוון לטלפן גם לעמירם ניר, ולהודיע לו שכדאי לו להיפגש איתי, מכיוון שממילא אכתוב את הספר, עם גירסתו והסבריו ובלעדיהם.

● מבין הטיפוסים שפגשת במהלך הפרשה, ממי הוקסמת במיוחד?

ערנאן חאשוקג'י משעשע במיוחד. גם עם מנושאר גורבניפאר בכוונתי לשמור על קשר.

(דפנה ברק)

משה ששון:

„לא עושים לי פרצופים כועסים, אבל...!"

משה ששון, שגריר ישראל במצריים, נחת בארץ לכמה ימים, בעיצומה של המתיחות בין ירושלים וקאהיר, בעיקבות המהומות בשטחים הכבושים. אחרי שהתרווח ותפס מנוחה, שאלתי אותו אם באמת ניתן לחוש במצריים את מה שקורה כאן.

ועור אין: ההבדל בין מה שמתרחש בשטחים לבין מה שקורה במצריים הוא שבמצריים יש מימד שאין בשום מקום אחר — המימד הרגשי. המצרים הם גם ערבים, ויש לכך השפעה חריפה מאוד. למצריים יש מחוייבות ריגשית לגבי הפלסטינים. הם נלחמו למענם כמה מילחמות.

● באורח אישי, אתה חש בשינויים מאז המהפכות בשטחים?

מדיניות

ללא ספק: זה לא עניין, שאני מקבל פחות הזמנות לאירועים או לפגישות, וזה לא עניין שהפגישות נמשכות פחות זמן. זוהי הסתייגות מאוד מופגנת: לא כלפי, אלא הסתייגות מרינית.

● מה אתה חש כנציג הכביר ביותר במצריים?

לא עושים לי פרצופים כועסים, אבל אני מרגיש, במגעים עם המצרים בכל הדרגים, את המישקע של מה שאנחנו רואים על מירקעי־הטלוויזיה.

● זה גורם לך להרגשה כבדה?

זה לא מכביד עלי, או על המצרים — זה מכביד על הנציגים משני הצדדים:

● כמה זמן, להערכתך, הקור הזה יימשך?

לא אמרתי: „קור"! קור זה לא דבר ריגשי. הייתי מכנה את מה שאני מרגיש „מעורבות ריגשית". משך המעורבות הזאת תלוי בהתרחשויות בארץ, ובמאמצים שלנו לכיוון פיתרון מדיני.

דפנה ברק)

ציון צפריר, העולם הזה

פינצ'י מור:

„אני חלוייה, רגשית, מינית, ביתית ומוגבלת גופנית!"

מחקר חדש באוניברסיטת תל־אביב, שנערך על־ידי הד"ר סאשה ויטמן, קובע כי הנשיות בפירסומת היא קובץ של 10 תכונות שליליות. לדברי הד"ר ויטמן, העובדה שהשימוש השלילי אינו נתקל בהתנגדות גורמת לנשים לחקות את הדמויות המופיעות בפירסומות, וכך תורמת הפירסומת לדירדור שחל בשנים האחרונות במעמד האישה.
שאלתי את הדוגמנית פינצ'י מור מה דעתה על המחקר של הד"ר ויטמן.

דעתי על המחקר הזה היא כמו דעתי על הרבה מחקרים דומים. אבל דעתי על הד"ר בעצמו היא שהוא, כנראה, שונא ולא מבין נשים, ובזה הוא מפסיד, כמובן.

● בין התכונות השליליות הוא מונה מוגבלות, נסיגתיות, תלותיות, אי־תכליתיות, סגיעות, רגשנות, גשמיות, מיניות, שוליות וביתיות. איזה מתוך התכונות הללו יש לך, לפי דעתך?

נלך אחת אחת:
מוגבלות — אני מאמינה שיש לי מוגבלות פיסית לעומת

נשים

גברים. אני לא יכולה להרים 100 ק"ג והוא כן, ואני לא רואה למה זה שלילי.
נסיגתיות — אני לא מבינה מה זה.
תלותיות — אכן כן. אני תלויה בבעלי בהרבה דברים, וגם במשכורת שלו. אם אני אפסיק לעבוד, נצטרך להצטמצם קצת. אם הוא יפסיק לעבוד, לא נוכל לחיות.
מה יש עוד? אי־תכליתיות? אני לא יודעת למה בדיוק הוא מתכוון, אבל אם הוא מתכוון למה שאני מתכוונת, אז איך זה מתחבר עם הגשמיות שהוא מזכיר אחר־כך?
יש גם רגשנות שהיא תכונה נהדרת בעיניי.
מיניות — רק פסיכים חושבים שהיא תכונה שלילית.
ביתיות — מדוע ביתיות זה לא טוב? מה שלילי בלהיות טיפוס ביתי?
בקיצור, יש לי כנראה רוב התכונות שהד"ר המלומד הזכיר, ואני גאה בכל אחת ואחת מהן.
הדבר היחידי שמעצבן אותי זה שבשביל המחקר הזה הוא עשוי לקבל פרופסורה, הדוקטור המלומד. (דניאלה עמי)